

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204813
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614204813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľov v rade 1/ B. C., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XX, F., v rade 2/ U. C., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XX, F., obidvoch právne zastúpených advokátkou JUDr. Zdeňkou Vokálovou, so sídlom v F., M. XX proti odporkyni Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenej ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, v konaní o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č.k. 8C/126/2014-76 zo dňa 12. 8. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovatelia **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania v sume 72,92 eur a zaplatiť ich na účet právneho zástupcu odporkyne, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši zamietol návrh navrhovateľov, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti odporkyni zdržať sa výkonu záložného práva na základe zmluvy o jeho zriadení zo dňa 11. 6. 2008.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 151a, § 151j ods. 1, 2, § 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že vyhovením návrhu, tak ako ho formulovali navrhovatelia, by došlo k neprimeranému zásahu do práv odporkyne. Navrhovatelia nepopierajú existenciu záložného práva a zabezpečovanej pohľadávky odporkyne a netvrdia ani ich zánik, preto súd nemôže uložiť záložnému veriteľovi povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva v zmysle žalobného návrhu bez časového obmedzenia na neobmedzený vopred neurčený čas. Ak by sa aj súd prejudiciálne zaoberal skúmaním existencie neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve, tak ako to navrhovali navrhovatelia, vo vzťahu k navrhovanému žalobnému petitu ide o skutočnosť irelevantnú. Povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva by prichádzala do úvahy len vo forme predbežného opatrenia, ale len vtedy, ak by predmetom konania bol obsah samotného záložného práva, nie jeho výkon.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporkyni náhradu trov v celkovej výške 412,79 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhovatelia. Žiadali napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Poukazujúc na judikatúru Krajského súdu v Prešove uviedli, že zmyslom a cieľom právnej úpravy výkonu záložného práva nemôže byť to, aby niekto v dražbe kúpil rýchlo a lacnejšie, lebo v právnom štáte má i výkon práva principiálne limity, na ktorých musí spoločnosť za každých okolností bezvýhradne trvať. Strata rodinného obydľia totiž

môže vážne ohroziť nielen práva spotrebiteľa, ale aj uviesť rodinu dotknutého spotrebiteľa do osobne citlivej situácie, pričom aj Európsky súdny dvor zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia, týkajúceho sa nehnuteľnosti, zaťaženej hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení potrebné na zabezpečenie efektivity ochrany zaručenej Smernicou 93/13. Prijatie predbežného opatrenia môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení prostredníctvom právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jej názoru je odvolanie navrhovateľov neurčité, nepresvedčivé, lebo neobsahuje dôvody, pre ktoré by mal odvolací súd rozsudok zmeniť, prípadne zrušiť. Zo strany navrhovateľov došlo zjavne k nepochopeniu obsahu rozsudku prvostupňového súdu, z ktorého je totiž zrejmé, že návrhu nebolo vyhovie kvôli nevhodnej, resp. hmotnoprávne neprijateľnej formulácii žalobného petitu. Navrhovatelia sa totiž domáhali zdržania sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, a to bez akéhokoľvek časového obmedzenia, t.j. na vopred neurčitý čas a takto koncipovaný návrh by mal za následok de facto časovo neobmedzené zbavenie odporkyne práva realizovať záložné právo dobrovoľnou dražbou, t.j. možnosti realizovať uhradzovaciu funkciu tohto zabezpečovacieho inštitútu, ktorý je plne v súlade s Občianskym zákonníkom. V prípade úspechu uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľov v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Možno sa síce stotožniť s názorom navrhovateľov v tom, že prijatie predbežného opatrenia zo strany súdu môže predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovania nekalých podmienok aj v prípade realizácie záložného práva, kedy sa jedná o vážny zásah do práv spotrebiteľa a jeho rodiny, ale na druhej strane, tak ako to správne zdôrazňuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, takémuto predbežnému opatreniu musí zodpovedať i príslušný petit žalobného návrhu, lebo predbežné opatrenie je len dočasným opatrením a musí byť preto i časovo obmedzené.

Súčasná právna úprava dáva spotrebiteľovi možnosť brániť sa voči nekalým postupom a neprijateľným zmluvným podmienkam, či už formou určovacích žalôb alebo žalôb na splnenie konkrétnych povinností (napr. formou zákazu, resp. príkazu a pod.), ale nemožno rozhodnutím súdu vo veci samej nahrádzať predbežné opatrenie, lebo takéto rozhodnutie by bolo prakticky nevykonateľné a zasahovalo by do práv toho, voči komu smeruje bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o právach a povinnostiach účastníkov, t.j. bez toho, aby bola konečnou platnosťou vyriešená otázka platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu, v zmysle ktorého si ten ktorý účastník realizuje svoje právo.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal odporkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, náhradu trov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) po 64,53 eur + 1 x režijný paušál 8,39 eur. Spolu trovy odvolacieho konania predstavovali sumu 72,92 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.